

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 23Tos/78/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010275  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3719010275.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. júla 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného

V. I.,

nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom S. L., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1Nt/23/2019 zo dňa 08.06.2020 a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 19.12.2016, právoplatným dňa 19.12.2016, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 05.05.2017 bol odsúdený V. I. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), b), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku i opravnom uznesení, za čo mu bol uložený spoločný úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 59 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň boli zrušené výroky o vine a treste z rozhodnutí súdov vyhlásených v iných jeho trestných veciach.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného V. I. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Uviedol, že v praxi orgánov činných v trestnom konaní boli v minulosti identifikované nejasnosti s právnou kvalifikáciou krádeže vlámaním, pri ktorej je spôsobená škoda malá. Takýto skutok bolo možné v závislosti od výkladu kvalifikovať ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. alebo zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. Obidve kvalifikácie sa líšia predovšetkým v trestnej sadzbe, ktorá je pri druhej alternatíve podstatne prísnejšia a táto nezodpovedá požiadavke primeranosti trestu z hľadiska jeho výmery, čo bolo aj dôvodom predmetné

ustanovenie novelizovať. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a aby povolil obnovu konania v trestnej veci Okresného súdu Považská Bystrica pod sp. zn. 1T/46/2016.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného V. I. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Vykonal na ňom aj pre svoje rozhodnutie potrebné dokazovanie a vykonané dôkazy správne vyhodnotil.

Krajský súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že inštitút obnovy konania predstavuje (legálny) zásah do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, ktorý inštitút umožňuje súdu ako orgánu verejnom moci konať a rozhodovať o veciach právoplatne rozhodnutých. Účelom konania o povolenie obnovy konania (ako mimoriadneho opravného prostriedku), ktoré skončilo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, je odstránenie možných justičných omylov. Preto možnosť prelomenia princípu právnej istoty vyplýva z nadriadenosti verejného záujmu na spravodlivom súdnom rozhodnutí nad verejných záujmom na právnej istote.

Zo znenia ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. upravujúceho podmienky obnovy konania vyplývajú dve základné podmienky pre povolenie obnovy konania. Prvou podmienkou je zistenie nových skutočností, alebo dôkazov súdu skôr neznámych. Za nové skutočnosti, alebo dôkazy však nemožno považovať skutočnosti či dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to aj v prípade, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo ich nesprávne vyhodnotil. Nemožno totiž v konaní o povolenie obnovy konania preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Druhou podmienkou je pravdepodobnosť (nemusí ísť o absolútnu istotu), že tieto novo zistené skutočnosti, alebo dôkazy sú spôsobilé zabezpečiť v obnovenom konaní priaznivejšie rozhodnutie pre odsúdeného (návrh na obnovu konania vo svoj prospech podal odsúdený). Obe tieto podmienky musia byť splnené však súčasne.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa krajský súd nepovažuje návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za dôvodný. Konajúci súd sa totiž v rámci rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania nezaobera posudzovaním vecnej správnosti rozsudku vydaného v pôvodnom konaní, a ani žiadosťou odsúdeného o prekvalifikovanie skutku, resp. o zmiernenie uloženého trestu.

Je síce možné prisvedčiť tvrdeniu odsúdeného v tom, že dňa 01.08.2019 nadobudla účinnosť novela Trestného zákona uskutočnená Zák. č. 214/2019 Z.z., ktorou okrem iného došlo aj k zmene ustanovenia § 212 Tr. zák. upravujúceho trestný čin krádeže. Z predmetného zákona v časti prechodných a záverečných ustanovení však nevyplýva, že by sa predmetná zmena zákona mala vzťahovať aj na trestné veci, ktoré boli pred dňom účinnosti tohto zákona právoplatne skončené. Napokon ani ustanovenie čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a naň nadväzujúce ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák. týkajúceho sa časovej pôsobnosti Trestného zákona sa na trestnú vec odsúdeného nevzťahujú, pretože neskorší zákon, ktorý by mohol byť pre neho priaznivejší (už spomenutý Zák. č. 214/2019 Z.z. účinný od 01.08.2019), nadobudol účinnosť až po právoplatnom skončení jeho trestného stíhania. Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/46/2016 zo dňa 19.12.2016 totiž nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2016.

Ďalej krajský súd skúmal, či vyššie uvedená zmena zákona môže byť dôvodom na obnovu konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Toto ustanovenie však upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t.j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Tento právny názor priamo vyplýva zo Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - veta I. z 26. novembra 2013, sp. zn. Tpj 44/2013, uverejneného pod č. 86/2014.

Krajský súd sa preto v plnej miere stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, ktoré považuje za vecne správne a zákonné. Sťažnostné námietky odsúdeného sú navyše len opakovaním dôvodov

uvedených v jeho návrhu na povolenie obnovy konania, s ktorými sa riadne vysporiadal už súd prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Z vyššie uvedených dôvodov je aj krajský súd toho názoru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Sťažnosť odsúdeného preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.